

יומא דף יב

- הבאת עוד ברייתא בנושא שקשור: **בית הכנסת ובית השותפין ובית האשה - מטמאין בנגעים.**
 קושי על הברייתא: ובית הכנסת מי מטמאין בנגעים? והתניא: יכול יהיו בתי כנסיות ובתי מדרשות מטמאין בנגעים - תלמוד לומר **וכא אשר לו הכית** - מי שמיוחד לו, יצאו אלו שאין מיוחדין לו!
תירוצ 1: לא קשיא; הא - רבי מאיר, הא רבנן, דתניא: **בית הכנסת שיש בה בית דירה לחזן הכנסת - חייב במזוזה, ושאין בה בית דירה - רבי מאיר מחייב, וחכמים פוטרין.**
תירוצ 2: הא והא רבנן, ולא קשיא; הא - דאית בה בית דירה, הא - דלית בה בית דירה.
תירוצ 3: ואי בעית אימא: הא והא דלית בה בית דירה. והא דכרכים והא דכפרים.
 קושי 1 על תירוצ 3: ודכרכים אין מטמא בנגעים? והתניא: **אחזתכס - אחזתכם מטמאה בנגעים, ואין ירושלים מטמאה בנגעים.** אמר רבי יהודה: **אני לא שמעתי אלא מקום מקדש בלבד.**
 הא בתי כנסיות ובתי מדרשות - מטמאין בנגעים, ואף על גב דכרכים ניהו!
תירוצ: אימא: אמר רבי יהודה: אני לא שמעתי אלא מקום מקודש בלבד (שזה כולל בתי כנסיות)

הבנת המחלוקת בברייתא בין ר' יהודה וחכמים:

רבי יהודה	תנא קמא	
ירושלים מטמאה בנגעים	אין ירושלים מטמאה בנגעים	
ירושלים נתחלקה לשבטים	ירושלים לא נתחלקה לשבטים	דעתו מבוססת על:
מה היה בחלקו של יהודה - הר הבית, הלשכות והעזרות. ומה היה בחלקו של בנימין - אולם, והיכל, ובית קדשי הקדשים. ורצועה היתה יוצאה מחלקו של יהודה ונכנסת לחלקו של בנימין, ובה היה מזבח בנוי. ובנימין הצדיק היה מצטער עליה לבלעה בכל יום, שנאמר חופץ עזיו כל היום . לפיכך זכה בנימין הצדיק ונעשה אושפיזכן לגבורה, שנאמר וכן כתפ'ו שכן	אין משכירין בתים בירושלים, לפי שאינה שלהן. רבי אלעזר ברבי שמעון אומר: אף לא מטות. לפיכך, עורות קדשים - בעלי אושפיזכנין נוטלין אותן בזרוע דברי אביי על אותה ברייתא: שמע מינה אורח ארעא למישבק איניש גולפא ומשכא לאושפיזיה	כל אחד מסתמך על מקור תנאי:

- קושי 2 על תירוצ 3: ודכפרים מי מטמא בנגעים? והתניא: **אחזתה - עד שיכבשו אותה, כבשו אותה ולא חלקה - לשבטים, חלקו לשבטים ולא חלקו לבית אבות, חלקו לבית אבות ואין כל אחד מכיר את שלו, מניין? תלמוד לומר **וכא אשר לו הכית** - מי שמיוחד לו, יצא אלו שאין מיוחדין לו.**
 מסקנת הסוגיה: אלא מחורתא כדשנין מעיקרא. (דחיית תירוצ 3)

כהן גדול ביום הכיפורים: ויקרא פרק טז פסוק ד

כתת כה קהש יכש ומכנס' כה יהו' עז כשרו וכאכש כה יחזר וכמזנת כה יצ' כהש' קהש הי וחז' כמיס את כשרו וככש:

כהן גדול ביום רגיל: שמות פרק לט פסוק כט

ואת האכש ee משזר ותכאת וארזמן ותועת שני מעשה וקם כאשר צוה ה' את משה:

כהן הדיוט - אין פסוק

ומתקינין לו כהן אחר

- קושי: פשיטא אירע בו פסול קודם תמיד של שחר - מחנכין אותו בתמיד של שחר. אלא, אירע בו פסול אחר תמיד של שחר במה מחנכין אותו?
תירוצ 1: אמר רב אדא בר אהבה: באבנט.
 קושי על התירוצ:

התירוצ לא מתסדר אם אומרים	התירוצ מסתדר אם אומרים
אבנטו של כהן גדול (כלאים) לא זהו אבנטו של כהן הדיוט (פשתן) כי אז אבנט של כהן גדול ביום הכיפורים הוא אותו אבנט שלובש כהן הדיוט כל השנה	אבנט של כהן גדול ביום רגיל (כלאים) = אבנט של כהן הדיוט (כלאים) כי אז יש הבדל בין האבנט של כה"ג ביום הכיפורים (פשתן בלבד) לבין זה של כהן הדיוט

תירוצ 2: אמר אביי: לובש שמונה ומהפך בצינורא

חיזוק לתירוץ: וכדבר הונא, דאמר רב הונא: זר שהפך בצינורא - חייב מיתה.

תירוץ 3: ורב פפא אמר: עבודתו מחנכתו.

חיזוק לתירוץ: מי לא תניא: **כל הכלים שעשה משה - משיחתן מקדשתן, מכאן ואילך - עבודתן מחנכתן**. הכא נמי - עבודתו מחנכתו.

העברת מסורת בעניין האבנט: כי אתא רב דימי אמר: **אבנטו של כהן הדיוט, רבי ורבי אלעזר ברבי שמעון; חד אמר: של כלאים, וחד אמר: של בוך**.

ניסיון לשייך מי אמר מה: תסתיים, דרבי הוא דאמר של כלאים. דתניא: **אין בין כהן גדול לכהן הדיוט אלא אבנט, דברי רבי. רבי אלעזר ברבי שמעון אומר: אף לא אבנט**.

על איזה אבנט מדברת הברייתא? אי נימא בשאר ימות השנה - טובא איכא: כהן גדול משמש בשמונה, והדיוט בארבעה.
אלא לאו - ביום הכפורים.

דחייה: אמרי: לא, לעולם בשאר ימות השנה, ובהנך דשוין (מתייחס ל4 הבגדים ששויים ביניהם).

עוד העברת מסורת באותה מחלוקת: כי אתא רבין אמר: אבנטו של כהן גדול ביום הכפורים - דברי הכל של בוך, בשאר ימות השנה - דברי הכל של כלאים. לא נחלקו אלא באבנטו של כהן הדיוט, בין בשאר ימות השנה בין ביום הכפורים. שרבי אומר: של כלאים, ורבי אלעזר ברבי שמעון אומר: של בוך.

חיזוק לדברי רבין שרבי אמר אבנט של כהן הדיוט כלאים: אמר רב נחמן בר יצחק: אף אנן

נמי תנינא: **ע' כהו, מה תלמוד לומר ע'כ' - להביא מצנפת ואבנט להרמת הדשן, דברי רבי**

יהודה. רבי דוסא אומר: להביא בגדי כהן גדול ביום הכפורים, שהן כשרין לכהן הדיוט. רבי

אומר: שתי תשובות בדבר, חדא: דאבנטו של כהן גדול ביום הכיפורים לא זה הוא אבנטו

של כהן הדיוט, ועוד: כגדים שנשתמשה בהן קדושה חמורה תשמש בהן קדושה קלה? אלא מה תלמוד לומר ע'כ' - לרבות את השחקין.

הערה על אותה ברייתא: ואזדא רבי דוסא לטעמיה, דתניא: **והניח ע', מלמד שטעונין גניזה.**

רבי דוסא אומר: שלא ישתמש בהן יום הכיפורים אחר.